

Un alto-el-foc ben diferent

Com passa sempre, el vídeo en què ETA anunciava ahir que ja no feia atemptats ha desfermat tot d'interpretacions. No és la declaració esperada, però no se'n pot ignorar el valor. Perquè aquest alto-el-foc és completament diferent dels anteriors, per tal com no s'ha pensat per negociar amb l'estat, ans per respondre a la demanda de l'esquerra abertzale. I això ho canvia tot.

Com passa sempre, el vídeo en què ETA anunciava ahir que ja no feia atemptats ha desfermat tot d'interpretacions. No és la declaració esperada, però no se'n pot ignorar el valor. Perquè aquest alto-el-foc és completament diferent dels anteriors, per tal com no s'ha pensat per negociar amb l'estat, ans per respondre a la demanda de l'esquerra abertzale. I això ho canvia tot. Les treves anteriors d'ETA encaixaven en un esquema polític que consistia a imaginar que el futur del País Basc es decidiria en una negociació entre l'estat espanyol i ETA, com a 'poders' que ETA es pensava que representaven, respectivament, Espanya i el País Basc. Per això era ETA qui marcava les condicions per a continuar negociant; era ETA qui assumia els objectius a assolir; i era ETA, en definitiva, i tan sols ETA, qui decidia quan s'havia acabat la treva. Aquest cop és diferent perquè ETA ja no pretén ser reconeguda com a representant del poble basc, ans accepta que un procés polític democràtic decideixi el futur del seu país. El gran canvi és que ETA renuncia a tutelar el procés i es posa al servei del procés polític, no a l'inrevés. No és poca cosa. Perquè, si això acaba essent així, el País Basc sí que s'encamina ara cap a una pau duradora. Pau en la qual una de les discussions, tan sols una i no la central, serà com s'acaba ETA, de quina manera els seus integrants deixen les armes. És normal que fora del món abertzale tot plegat es veja amb escepticisme. El fracàs de les treves anteriors hi ajuda i el comunicat és molt ambigu i no aclareix pràcticament res. El valor principal que té és que sintonitza amb les declaracions recents de l'esquerra abertzale, que ha anat esbossant una situació sense ETA a base de convèncer els militants i votants que durant dècades els han donat suport que el futur seria més fàcil políticament sense l'actuació d'aquesta organització. El perill és que la prudència es convertesca en boicot. La temptació de sabotar la treva que tenen els partits espanyols és molt gran, car es creuen que ETA és acabada, malgrat que els darrers atemptats van deixar clar que podia continuar atemptant amb una certa facilitat. Pel Ministeri de l'Interior espanyol el final d'ETA més desitjable seria la derrota militar; no aquesta escapada política. Això es pot entendre, però personalment crec que la decisió al si de les bases abertzales és tan gran que ni el boicot no podrà aturar aquest procés. Això sí, hauran d'armar-se de paciència. L'estat espanyol no facilitarà el camí i té les seues raons. Més encara, si ETA no li demana res, excepte aquesta negociació ritual que esmenta en el comunicat, gairebé sense donar-hi importància. ETA, tant si vol com si no, haurà de pagar durant mesos, qui sap si anys, els morts que ha causat. L'apel·lació a la comunitat internacional sembla una manera de mirar d'accelerar aquest final, però seria il·lús creure que les coses canviaran d'un dia per altre. En tot cas, es pot dir que, d'alguna manera, ETA amb aquest comunicat ha exercit el seu particular dret de decidir; unilateralment, per tant. Aquesta vegada no reacciona a la dinàmica amb l'estat espanyol sinó a la dinàmica amb les bases abertzales i per això la seua posició també és completament diferent. Si sempre ha manat sobre aquelles ara sembla acceptar que manen els altres, els polítics de Batasuna. I si això es confirma, amb els pas dels mesos i dels anys la notícia d'ahir tindrà una transcendència històrica: ni més ni menys que la fi de la lluita armada al País Basc.

6 setembre 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)